Все буде знов могутнє і велике,-
рівнинні землі, повноводі ріки,
великі дерева?, малі тини
і падоли просторі, де навіки
осядуть хлібороби й чабани.

Церков не буде — там, як в'язня, бога
закутого тримають і до нього
так ставляться розчулено, немов
до впійманого зараненого звіра;
в домах гостинність запанує щира,
чуття саможертовності, й довіра
в тобі, в мені, в усіх засяє знов.

Не будемо на потойбіччя ждати
і скону не чекатимем свого.
Земному навчимося слугувати
ми, не нові для рук його.

1901

Перекладач: Микола Бажан